

er foreslaaet 261, altsaa endog flere, end der efter Hærplanen af 1842 fandtes for det hele Monarchies Hærstyrke. Af Secondlieutenanter skulde der efter Hærplanen være 240; efter den Formindsfelse, der burde finde Sted, skulde der være 144, og her er der foreslaaet 145, foruden 6, der indfalder hvert Aar, altsaa Reserveofficerer. Endelig er Underofficererclassen forøget med 10 over det Antal, den udgjorde efter Hærplanen af 1842, idet der dengang var 1,525, medens der nu er foreslaaet 1,535, men der burde efter den forholdsmæssige Formindsfelse ikke være over 915; ved Siden af de her nævnte skal der desuden indfaldes en-deel flere Underofficerer i enkelte Aar. — Endelig er der ved Forstærkningen 10 Stabsofficerer og 40 Capitainer og Ritmestere med en Gage af 400 Rd. — Det er en meget mærkelig Omstændighed, at, naagtet Landet vinder ind, forøges den faste Klasse af Befalingsmænd i Hæren. Det er naturligt, at der derigjennem er kommet en meget stor Forøgelse i Udgifterne til Hærvæsenet, og det er som et opløsende Exempel i denne Henseende, at jeg har tilladt mig at anføre disse Tal. Det maa desuden bemærkes, at disse 5½ Million aarligt ere at betragte som den mindste Sum, for hvilken man kan vente at faae Hærvæsenet ordnet og holdt igang. Man kan være overbevist om, at der hvert Aar vil blive fordret saa et, saa et andet Tilskud, hvorimod den Sum af 4 Millioner, vi have antydet, skulde være den Grænse, indenfor hvilken Udgifterne til Hær og Flaade i det Hele taget maatte søges holdte; de 4 Millioner ere et Maximum, og der er altsaa ogsaa i denne Henseende en betydelig Forskjel mellem de to Forslag. Man kan nu sige: Ja, det er meget let at gjøre Forslag af den Art til saa store Besparelser, men hvem bærer for, at de kunne blive udførte saaledes, som det er antaget? I den Henseende er jeg nødt til at støtte mig til de Oplysninger, jeg har kunnet skaffe mig hos Sagkyndige, ved Siden af den Undersøgelse, jeg selv har kunnet anstille. Jeg antager, det er umuligt for Rigsdagen at fuldføre den Opgave, der foreligger den i nærværende Lovforslag fra Krigsministeren, saaledes som det er udviklet i alle dets Enkeltheder; det er ikke muligt for Rigsdagen i dens store Fleerhed at danne

sig en begrundet Dom om, hvorvidt de deri opstillede Fordringer ere nødvendige, eller hvorvidt den heri trufne Organisation er den virkelig rigtige. Man er i den Henseende nødt til at see Meget igjennem den Fremstilling, som gives fra Regjeringens Side, og, naar Forslaget foreligger i en saadan Udfærdning, i en saa overvældende Mængde, er dette en af de Sager, med Hensyn til hvilke Rigsdagens Kritik har en langt ringere Betydning, end den har med Hensyn til de fleste af de ellers her forekommende Sager. Stillingen for Rigsdagen er langt vanskeligere ligeoverfor dette Lovudkast, end naar Kritiken hvert Aar skal øves paa Enkelthederne gjennem Finantsloven, idet man da kan foretage Reformen paa hvert enkelt Punkt, naar det er blevet indlysende, at de ere en Nødvendighed, men, naar Systemet her skal tages frem i sin Heelhed, møder man, naar man rører derved, den Indvending: Hvis I bryde vort System, kunne vi ikke have Ansvar for, hvorledes den hele Sag bliver udført. I denne Indvending kan der være meget Begrundet, og det er derfor umaadelig vanskeligt for Rigsdagen at stille sig overfor den, men naar det forholder sig saaledes, forekommer det mig ikke rigtigt af Regjeringen at ville stille Rigsdagen den Opgave, at den skal være dens Medarbejder ved Hærens Organisation i alle dens yderligst gaaende Enkeltheder. Mig forekommer det, at Regjeringen derved vælter en Deel af sit Ansvar over paa Rigsdagen, thi, da det dog ikke kan undgaaes, at der gjøres nogle Forandringer fra Rigsdagens Side, hvorom de talrige Unddringsforslag fra de forskjellige Sider vidne, vil der altid heri kunne have en Undskyldning fra Regjeringens Side, naar ikke Alt faaer det Udfald, man ellers kunde paastaae, at der vilde være kommet, naar Sagen havde staaet heelt reent og klart. Paa den anden Side er det ganske vist, at Befolkningens Sikkerhed ligeoverfor Hærvæsenets Fordringer kræver, at der i Lovsform fremsættes nogle enkelte Hovedpunkter, som Regjeringen i Udarbejdelsen af sin Hærplan maa holde fast ved og maa være indskrænket af. Derfor har Mindretallet ogsaa i sit Forslag, og navnlig i dets §§ 19 til 25, opstillet saadanne Hovedpunkter med Hensyn til Hærens Indretning, medens det i de øvrige